

Mál nr. 123/2021

M og

V v/ innbrotsþjófnaðarliðs fjölskyldutryggingar.

Ágreiningur um bótaskyldu vegna innbrots í bifreið.**Gögn.**

1. Málskot, móttækið 29.3.2021, ásamt fylgigögnum.
2. Bréf V, dags. 15.4.2021, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

M hefur í gildi fjölskyldutryggingu hjá V sem m.a. felur í sér sérstaka vátryggingu vegna þjófnaðar við innbrot í læsta bifreið. Með tjónstilkynningu til V 10. mars 2020 tilkynnti M að hinn 7. febrúar sama ár hafi verið brotist inn í bifreið hans, að því er virðist við nánar tilgreinda götu í Hafnarfirði, með því að brotin hafi verið rúða í bifreiðinni og stolið verðmætum af ýmsu tagi að fjárhæð 800.000 krónur sem talin eru nánar upp í níu liðum í tjónstilkynningunni. Sama dag gaf hann einnig skýrslu hjá lögreglu, þar sem fram kom að þjófnaðurinn hafi verið framinn milli kl. 1 og 9 fyrir hádegi fyrrgreindan dag á bílastæði fyrir framan inngang að heimili hans við nánar tilgreinda götu í Garðabæ. Eftir nokkra eftirgangsmuni mun lögregla síðar í sama mánuði hafa tekið ljósmyndir af verksummerkjum á bifreiðinni, þ.e. brotinni rúðu í vinstri afturhurð.

Með tölvubréfi 1. apríl 2020 var bótakröfum M hafnað á þeim forsendum að samkvæmt fyrirbyggjandi gögnum lægi ekki fyrir að um „sannanlegt innbrot sé að ræða.“. Um leið var M bent á að unnt væri að skjóta afstöðu félagsins til úrskurðarnefndar í vátryggingamálum eða til dómstóla innan árs frá tilkynningunni, en að öðrum kosti félli krafan niður með vísan til 51. gr. laga um vátryggingarsamninga.

Með bréfi V 15. apríl 2021 til úrskurðarnefndar í vátryggingamálum var áréttuð fyrri afstaða til bótaskyldu sem fram kom í tölvubréfinu 1. apríl 2020. Enn fremur kveður V að ljóst sé af málskoti M að það hafi verið móttækið hjá nefndinni 6. apríl 2021, sbr. áritun á forsiðu málskotsins. Frestur M til að skjóta málinu til úrskurðarnefndar eða dómstóla skv. 51. gr. laga um vátryggingarsamninga hafi þar af leiðandi verið liðinn þegar málskotið barst nefndinni.

Álit.

Á málskot M sem barst úrskurðarnefnd í vátryggingamálum er áritað af hálfu nefndarinnar að málskotið hafi verið móttækið 6. apríl 2021. Málið barst hins vegar nefndinni 29. mars 2021 og var M tilkynnt samdægurs um móttöku málskotsins. Hins vegar var starfsmaður nefndarinnar þá í leyfi og sá ekki að málskotsgjald var ógreitt fyrr en 6. apríl 2021 og var þá kallað eftir greiðslu sem var greitt samstundis.

Um málskotsgjald og greiðslu þess segir svo í 4. mgr. 5. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefnd í vátryggingamálum, sbr. auglýsingu í B-deild Stjórnartíðinda nr. 1090/2005: „Málskotsaðili skal greiða sérstakt málskotsgjald, sem ákveðið skal af þeim aðilum er standa að nefndinni. Miðað er við að málskotsgjald nemi u.þ.b. þriðjungi beins kostnaðar til nefndarmanna við meðferð máls. Málskotsaðili fær málskotsgjald endurgreitt falli mál honum að hluta eða öllu leyti í vil.“

Um frest vátryggðs til að grípa til lögfræðilegra aðgerða í kjölfar þess að vátryggingafélag hefur hafnað bótakröfu hans í heild eða að hluta segir svo í 2. mgr. 51. gr. laga nr. 30/2004 um vátryggingarsamninga: „Ef félagið hafnar kröfu vátryggðs í heild eða að hluta glatar hann rétti til bótanna ef hann hefur ekki höfðað mál eða krafist meðferðar málsins fyrir úrskurðarnefnd skv. 141. gr. innan árs frá því að hann fékk sannanlega tilkynningu um að kröfu hans væri hafnað.“

Hvorki af þessum ákvæðum eða öðrum laga- eða stjórnvaldsfyrirmælum verður ráðið að það sé skilyrði þess að málskotsaðili teljist hafa krafist meðferðar fyrir nefndinni að málskotsgjald hafi þá um leið verið greitt. Í ljósi þessa og að greiðsla málskotsgjaldsins var innt af hendi strax og þess var krafist telst málskotið hafa borist nefndinni innan lögmæltis frests og hefur M því ekki glatað rétti sínum til bóta.

Af fyrirbyggjandi gögnum, þ. á m. ljósmyndum sem lögregla tók af verksummerkjum á bifreiðinni verður að telja nægilega sannað að brotist hafi verið inn í bifreiðina og skilyrðum bótaskyldu samkvæmt því fullnægt. M telst því eiga rétt á bótum úr innbrotsþjófnaðartryggingunni hjá V, en engin afstaða er tekin til tjónsfjárhæðarinnar.

Þótt fyrirbyggjandi gögn virðast misvísandi um það hvar bifreið M hafi verið þegar innbrotið átti sér stað verður það ekki talið hafa áhrif á rétt M til bóta, enda verður ekki séð að leitað hafi verið eftir skýringum á þessu misræmi. M telst því eiga rétt á bótum úr innbrotsþjófnaðarlið fjölskyldutryggingar sinnar hjá V.

Niðurstaða.

M, á rétt á bótum úr innbrotsþjófnaðarlið fjölskyldutryggingar hjá V.

Reykjavík, 11. maí 2021.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.